

Greve Kommune

INSPIRATION til en Indsats rettet mod Ægtefælleforsørgede Nydanske Kvinder

**Et samarbejde mellem Greve Kommune
og Greve Nord Projektet**

Greve Kommune og Greve Nord Projektet¹ begyndte i foråret 2013 et samarbejde om en beskæftigelsesindsats for nydanske ægtefælleforsørgede kvinder i Greve Kommune. Indsatsen har i særlig grad haft fokus på kvinder med ikke-vestlig baggrund.

Center for Boligsocial Udvikling (CFBU) har undersøgt virkningen af indsatsen og dokumenteret den i rapporten "De skjulte ressourcer". Rapporten kan findes på CFBU.dk

Dette katalog samler erfaringerne fra projektet og CFBU's undersøgelse i praksisnære anbefalinger til arbejdet med ægtefælleforsørgede nydanske kvinder. Formålet med inspirationskataloget er, at erfaringer fra projektet kan udbredes og bruges som inspiration til fx boligsociale projekter og kommunale jobcentre.

BAGGRUND

Indsatsen for ægtefælleforsørgede nydanske kvinder i Greve Kommune startede 1. april 2013 og blev afsluttet 31. marts 2016. Indsatsen blev finansieret af midler fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings pulje² "Opsøgende indsats for ægtefælleforsørgede indvandrere", som landets kommuner kunne ansøge i 2012 og 2014.

¹ Greve Nord Projektet er betegnelsen for den boligsociale helhedsplan i området.

Indsatsen har bygget på et samarbejde mellem Greve Kommune, den boligsociale helhedsplan i Greve Nord og skolen CLAVIS. Det har været hensigten at udnytte parternes forskellige styrker til at opsøge og mobilisere målgruppen for på den måde at skabe resultater.

Formålet med projektet var, at de ægtefælleforsørgede kvinder skulle i – eller tættere på – arbejde eller uddannelse, forbedre deres dansk kundskaber samt blive mindre isolerede og socialt udsatte.

Indsatsen har været forankret i Greve Nord Projektet og byggede på en helhedsorienteret arbejds metode, hvor ægtefælleforsørgede kvinder har fået støtte til både konkret jobsøgning såvel som sociale,

² Den tidligere Arbejdsmarkedsstyrelse, som senest har skiftet navn til Styrelsen for International rekruttering og Integration.

personlige og helbredsmæssige udfordringer, der kan give udfordringer for målgruppen på vejen mod beskæftigelse.

AKTIVITETER

Indsatsen for de ægtefælleforsørgede kvinder har været frivillig og har bestået af følgende fem aktiviteter:

- Specielt tilrettelagte kursusforløb med virksomhedsrettede aktiviteter, undervisning i sprog og samfund, cykelkurser m.v.
- Individuel helhedsorienteret vejledning
- Mentorordning
- Diverse netværks- og sundhedstilbud, såsom kvindegupper, madklub etc.
- Brobygning til virksomheder via praktik, løntilskud eller uddannelse

De forskellige aktiviteter har udgjort en palet af tilbud, hvor projektmedarbejderen og deltageren i fællesskab har fundet frem til, hvilke tiltag der var relevante for den enkelte.

Deltagerne har således modtaget forskellige indsatser, der er målrettet den enkeltes behov og livsbetingelser. Aktiviteterne har overordnet haft fokus på kvindernes vej mod beskæftigelse, men har også centreret sig om andre aspekter af kvindernes liv – sundhed, familieliv, netværksdannelse, fritid og indblik i det danske samfund. For mere information om projektet henvises til CFBU's rapport "De Skjulte ressourcer".

MÅLGRUPPEN: NYDANSKE ÆGTEFÆLLEFORSØRGE DE KVINDER

Denne inspirationsfolder har fokus på kvinder fra ikke-vestlige lande, der hverken er i beskæftigelse eller modtager offentlige overførselsindkomster, men bliver forsørget af deres ægtefælle. I projektet har vi betegnet dem som "ægtefælleforsørgede"³.

Antallet af ægtefælleforsørgede ikke-vestlige kvinder er ikke muligt præcist at opgøre hverken på kommune- eller landsplan, da gruppen ikke har nogen fast tilknytning til systemet.

³ Kvinderne kan også være familieforsørgede, men er oftest ægtefælleforsørgede.

Ægtefælleforsørgede kvinder udgør derimod med sikkerhed en uudnyttet samfundsmæssig ressource og da kvinderne ingen personlig indtægt har, er de ofte også i en socialt udsat position.

Mange af kvinderne lever en isoleret tilværelse, hvor de er afhængige af deres mand. De har begrænsede dansksproglige færdigheder og lille kendskab til samfundet, arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet. Samtidig skaber kvindernes begrænsede integration i det danske samfund udfordringer for deres børn, som de har svært ved at støtte i en dansk hverdag.

Når en ægtefælleforsørget kvinde får opholdstilladelse og tager bopæl i en kommune, er kommunen – i henhold til integrationsloven – forpligtet til at indkalde personen til en samtale inden for en måned. Til samtalen skal der udarbejdes en integrationskontrakt og tilbydes et introduktionsprogram.

Introduktionsprogrammet består af danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud.

⁴ Hvis den ægtefælleforsørgede kommer i ordinær beskæftigelse eller uddannelse inden for den treårige integrationsperiode får kommunen et resultattilskud fra staten.

Beskæftigelsesrettede tilbud kan være vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud⁴. De beskæftigelsesrettede tilbud skal gives, hvis den ægtefælleforsørgede anmoder herom, medmindre tilbuddet ikke kan anses at ville forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder.

Derefter skal der følges op på integrationskontrakten hver 3. måned (lov om integration af udlændinge i Danmark § 24 c).

Kvinder der ikke (længere) er omfattet af den treårige integrationsperiode har – i henhold til lov om aktiv beskæftigelsesindsats – ret til vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud, hvis de selv anmoder herom – medmindre tilbuddet ikke vurderes at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Det betyder, at når de ægtefælleforsørgede kvinder har opholdt sig i landet mere end tre år, har kommunerne ikke kontinuerlig kontakt med dem længere. Sammenholdt med, at en stor andel af de ægtefælleforsørgede kvinder bor i udsatte boligområder, gør det arbejdet med målgruppen oplagt som et samarbejde mellem boligsociale projekter og kommuner.

Der er også flere andre gode grunde til at arbejde med ægtefælleforsørgede kvinder. En indsats for målgruppen kan få positiv betydning samfundsmæssigt, for kvindernes børn og familier samt for de enkelte kvinder selv.

På individuelt plan kan beskæftigelse forbedre de ægtefælleforsørgede kvinders økonomi og livskvalitet samt bidrage til en mere meningsfuld hverdag. Beskæftigelse kan betyde, at kvinderne bryder deres sociale isolation og får en følelse af stabilitet samt mulighed for selvforsørgelse og højere selvværd. For kommunen og samfundet generelt udgør de ægtefælleforsørgede kvinder også en uudnyttet ressource for

arbejdsmarkedet og dermed ligeledes tab af skatteindtægter.

Da flere af kvinderne har børn, er kvindernes begrænsede integration i Danmark også en samfundsmæssig udfordring i forhold til disse børn. Forskning om social arv viser, at hvis forældre står uden for arbejdsmarkedet, er sandsynligheden større for, at deres børn vil få svært ved at få arbejdsmæssigt fodfæste (CFBU).

Samtidig har ægtefælleforsørgede kvinder ofte svært ved at bidrage til at styrke børnenes samfundsforståelse, støtte op om skolegang og fritidsliv samt hjælpe dem med at håndtere udfordringer i tilværelsen (CFBU).

Beskæftigelse kan bidrage til, at kvinderne træner dansk og opnår kendskab til danske normer og omgangsformer, hvilket kan give dem muligheden for at støtte deres børn mere og være bedre rollemodeller. Kvinderne opnår fx bedre muligheder for at støtte op om børnenes skole- og fritidsliv og kan dermed bedre støtte op om børnenes sprogstimulering.

ANBEFALINGER TIL FORARBEJDET MED MÅLGRUPPEN

Som første skridt i indsatsen er det anbefalelsesværdigt at tage stilling til, hvilke typer af ægtefælleforsørgede kvinder man ønsker at gennemføre en indsats for, samt undersøge om

andre aktører gennemfører en indsats for målgruppen. De ægtefælleforsørgede kvinder, der har haft ophold i Danmark under tre år, modtager i nogle tilfælde en kommunal integrationsindsats. Mange kommuner tilbyder dog ikke en decideret indsats, men tilbyder udelukkende en dansk-uddannelse.

Overvej at vælge en gruppe, der ikke modtager en indsats fra en anden aktør, eller aftal klare snitflader til andre aktører, der også arbejder med målgruppen. Dermed kan jeres og deres indsats supplere hinanden.

En blandet deltagergruppe bestående af ægtefælleforsørgede kvinder med forskellige forudsætninger kan bidrage positivt til den indbyrdes læring og skabe en god dynamik. Det kræver dog en bred palet af aktiviteter i indsatsen, så alle deltagere kan få dækket deres behov og opnå udbytte.

ANBEFALINGER TIL OPSØGENDE INDSATS AF MÅLGRUPPEN

Erfaringsmæssigt viser det sig, at det er vigtigt at vælge mobiliseringsstrategi ud fra, hvilken type af ægtefælleforsørgede kvinder, indsatsen skal tiltrække. Overvej fx, hvor meget indsatsens fokus på beskæftigelse og uddannelse skal fylde i mobiliseringsfasen. Husk, at mange ægtefælleforsørgede kvinder også motiveres af andre faktorer, såsom netværk, økonomi mm. Læg vægt på de motivationsfaktorer, der har betydning for de ægtefælleforsørgede kvinder, I ønsker at mobilisere.

Erfaring viser også, at det er gavnligt at anvende en bred palet af opsøgende indsatser for at lokalisere flest mulige kvinder fra målgruppen. De forskellige tilgange kan være:

INFORMATIONSMATERIALE

Informationsmateriale til henholdsvis målgruppen (plakater flyers mv) og samarbejdspartnere (informationsmateriale) er et godt sted at starte. Informationsmaterialet kan med fordel uddeles af samarbejdspartnerne, som har kontakt til målgruppen og placeres/hænges op strategiske steder i relevante boligområder, samt blive distribueret via beboerblade, hjemmeside og lokalaviser.

INFORMATIONSMØDER

Ved indledningsvist at afholde et informationsmøde er der gode muligheder for, at de deltagende kvinder efterfølgende spreder budskabet om indsatsen. Der åbnes dermed for, at flere andre ægtefælleforsørgede kvinder føler sig trygge ved at henvende sig til indsatsen efter at have hørt om det.

NETVÆRKET

Det er en god idé at opfordre deltagerne til at fortælle om indsatsen i deres netværk. Denne opsøgende kanal virker for alle typer af ægtefælleforsørgede kvinder. Tilskynd desuden deltagerne til at præsentere andre kvinder, der udviser interesse, for projektmedarbejderne. På den måde kan projektmedarbejderne overtage arbejdet med at skabe en personlig relation til kvinden og opbygge tillid til indsatsen.

SAMARBEJDE MED KOMMUNALE TILBUD OG PROJEKTER

Det er gavnligt løbende at samarbejde med forskellige relevante kommunale aktører og tilbud om henvisning af kvinder til projektet. Det åbner for kontakten til målgruppen at inddrage samarbejdspartnerne som bindeled mellem indsats og målgruppe – herunder bydelsmødre, sundhedsplejersker, lærere, integrationsmedarbejdere, undervisere på sprogskoler, pædagoger, sundhedsplejersker, klubmedarbejdere, m.m.

Man skal dog være opmærksom på, at denne type opsøgende indsats forudsætter løbende dialog og opfølgning med samarbejdspartnerne.

DELTAGELSE I AKTIVITETER OG ARRANGEMENTER

Arrangementer i lokalområdet, hvor kvinderne fra målgruppen deltager, er også af stor betydning for rekrutteringen – herunder deltagelse i fx eid-fest, tværkulturelle aftener, kvindegupper, diverse sundheds- og motionstilbud m.m.

OPSØGENDE INDSATS VIA JOBCENTERET

Kommunens jobcenter kan med fordel inddrages som opsøgende kanal. De mere ressourcestærke kvinder kan opsøges via breve og brochurer udsendt herfra. Her er det en fordel at gøre det skriftlige materiale vedkommende og personligt, f.eks. ved at have fotos af medarbejderne og skrive på kvindernes typiske modersmål foruden dansk og engelsk.

Det opsøgende arbejde kan med fordel breddes ud over flere tiltag. Det skriftlige informationsmateriale, artikler, hjemmeside og forskellige informationsmøder giver god respons fra den mere ressourcestærke del af målgruppen. Den mindre ressourcestærke del af målgruppen kan fx rekrutteres via de allerede eksisterende boligsociale tilbud, mund-til-mund, nøglepersoner i relevante netværk (f.eks. bydelsmødre eller kulturforeninger) og kommunale samarbejdspartnere.

Uanset valget af rekrutterings-tilgange er det fornuftigt at afsætte medarbejdertimer til det opsøgende arbejde, da det kan være en ressourcekrævende opgave.

MOBILISERING VIA PEER TO PEER-METODEN

For at imødekomme problematikken med at mobilisere de allermest isolerede kvinder, der sjældent indgår i sociale sammenhænge uden for hjemmet, kan beskæftigelsesprojekter benytte en peer to

peer-tilgang i forbindelse med mobilisering (CFBU).

Peer to peer-tilgangen består i, at ressourcestærke minoritetskvinder kan bidrage til at mobilisere andre kvinder ved at indgå som en slags rollemøder i det opsøgende arbejde.

Forudsætningen er en gensidig forståelse, dialog og identifikation mellem kvinde og rollemøder. Her er det centralt, at rollemøder har forståelse for indsatsens målgruppe af kvinder.

Rollemøderne har fx lignende etnisk/kulturel baggrund, er bosat i samme boligområde eller har selv oplevet at være ægtefælleforsørgede/stå uden for arbejdsmarkedet. Igennem spejling i rollemøder kan ægtefælleforsørgede kvinder blive motiverede til at deltage i beskæftigelsesindsatser.

Projektmedarbejderne kan have rollemøder med, når de tager på hjemmebesøg hos kvinderne for at mobilisere dem.

Rollemodellerne kan eksempelvis være sundhedsformidlere eller bydelsmødre.

Tilgangen kræver dog ressourcer og det mulige udbytte bør derfor vurderes i forhold til målgruppens størrelse i boligområdet (CFBU).

ANBEFALINGER TIL VIRKNINGSFULDT INDHOLD I INDSATSEN

Det er hensigtsmæssigt at placere indsatsens fysiske rammer lokalt i boligområdet, hvor flere i målgruppen er bosat. Uformelle rammer med åbne døre og imødekommenhed er vigtige elementer i forhold til at skabe tillid hos deltagerne. De ægtefælleforsørgede kvinder lægger stor vægt på de personlige relationer til projektmedarbejderne, som gør dem modtagelige for læring og i stand til at bibeholde fokus på vejen mod beskæftigelse.

Særligt to metoder er velegnede ift. målgruppen, herunder:

- Helhedsorienteret vejledning evt. tilknyttet yderligere brugerrettede forløb
- Specielt tilrettelagte forløb

HELHEDSORIENTERET VEJLEDNING

Det er en god idé at tilbyde helhedsorienteret vejledning i indsatsen, hvor udgangspunktet er den enkelte kvindes interesser og behov. Samtalens bredde inkluderer emner såsom

personlige forhold, sundhed, familieforhold, økonomi, m.v. En helhedsorienteret vejledning indebærer, at de ægtefælleforsørgede kvinder får støtte til mere end den konkrete jobsøgning. Særligt de svagere deltagere kan have personlige og helbredsmæssige udfordringer, der skal tages hånd om parallelt med jobsøgningen.

Den individuelle vejledning er med til at synliggøre den enkelte kvindes ressourcer, kompetencer og ikke mindst netværk. Det kræver dog ofte tålmodighed at opbygge den nødvendige fortrolighed med kvinderne, før de åbner op for deres eventuelle udfordringer.

Samtalerne giver også muligheden for at invitere andre af kvindens familierelationer med, når det virker meningsfyldt.

BRUGERRETTEDE FORLØB

Der består af enkeltstående tilbud i form af kurser og støttetiltag, som udbydes bredt til målgruppen. Af eksempler kan nævnes:

- Danskundervisning
- Mentorordning
- Netværkstilbud
- Cykeltræning (praktisk og sprogligt/teoretisk)
- Sundhedstilbud (kostvejledning, madskoler, motionstilbud, undervisning i medicin, viden om alternativ behandling mv.)

Hvor undervisningen i dansk, kost og cykling har enten en faglig eller praktisk karakter, fungerer tilbuddet om en personlig mentor også i særlig grad som et socialt tilbud.

Det anbefales at lade mentor-forløbene have karakter som en-til-en-relationer, der giver parret mulighed for at udforske det danske samfunds- og kulturliv sammen, skabe indsigt i forskellige tilgange til familie- og hverdagsliv samt skabe et tæt bånd på tværs af deres livshistorier og kulturelle baggrunde.

SPECIELT TILRETTELAGTE FORLØB

Der er sammensat af diverse temaer afhængigt af, hvad der passer bedst til de særligt sammensatte hold. Forløbene kombinerer praksisnær og udtalefokuseret dansk-undervisning med viden om samfundsforhold og arbejdsmarked, virksomhedsbesøg, kultur- og samfundsforståelse samt temaer om børneopdragelse og forældreinvolvering, m.m.

Derudover kan forløbene kombineres med eksempelvis motion, cykelundervisning, forløb i en virksomhed, mv.

For nogle af kvinderne er det tilstrækkeligt med faste kursustilbud. Andre har gavn af specielt tilrettelagte forløb, der tilgodeser netop deres behov og udfordringer. For at rykke kvinderne nærmere beskæftigelse er det således væsentligt også at kombinere forskellige tilgange og temaer. Herved tilgodeses kvindernes både ens og forskellige behov.

Særligt tre elementer i de brugerrettede og specielt tilrettelagte forløb er udbytterige for målgruppen:

1) Et kursusforløb kan skabe rum for, at kvinderne møder andre kvinder i samme situation. Her kan sociale bånd blive knyttet, så deltagerne kan bryde deres sociale isolation.

2) Sørg for, at kurset indeholder en form for danskundervisning, hvor de ægtefælleforsørgede kvinder får mulighed for at forbedre deres hverdagsdansk. Det skaber selvtillid og selvværd og er for mange kvinder det første skridt "ud i verden".

3) Til sidst kan det anbefales at inkludere forskellige udflugter til arbejdspladser samt uddannelses- og samfunds-institutioner i kurset. Udflugterne giver kvinderne større samfundsforståelse og konkret indblik i danske arbejdspladser, som bidrager til personlig afklaring.

Hvis indsatsen er rettet mod at få målgruppen nærmere uddannelse eller beskæftigelse er det også oplagt, at indsatsen støtter deltagerne i at lære at skrive et godt cv/ansøgning, opøge potentielle arbejdspladser og generelt understøtte brobygningen til relevante virksomheder ved at hjælpe borgeren til at komme i praktik, løntilskud eller uddannelse.

Et solidt samarbejde med fx et jobcenter kan være særligt gavnligt i denne sammenhæng.

ANBEFALINGER TIL ORGANISERING AF EN INDSATS

DE TRE MØDEFORA

Som anbefaling til at lette beslutnings- og arbejdsprocessen i indsatsen kan det foruden at samle den udførende projektgruppe være gavnligt for organiseringen samtidig at nedsætte både en overordnet styregruppe og en administrativ styregruppe.

Projektgruppen udgør det udførende led, med ansvaret for udvikling, implementering og det opsøgende arbejde.

Den overordnede styregruppe har det overordnede ansvar for indsatsens økonomi, strategi, fremdrift og organisering og mødes hvert kvartal. Foruden den overordnede styregruppe viser erfaring, at det også er gavnligt at nedsætte en administrativ styregruppe.

Denn administrative styregruppe kan bestå af teamledere eller faglige ledere, der har fokus på fagområder af relevans for indsatsen. Den administrative styregruppe får ansvaret for og beslutningskompetencen vedr. driftsmæssige forhold og kan disponere inden for de overordnede rammer.

Den administrative styregruppe kan med fordel holde fællesmøder med korte og jævnlige mellemrum med

projektgruppen. Sigtet for denne styregruppe er at drøfte dagligdagsspørgsmål, koordinere og orientere om andre relevante indsatser på området samt fungere som bindeled mellem den overordnede styregruppes beslutninger og projektgruppens udførende arbejde.

Det anbefales, at projektgruppen og den administrative styregruppemødes hver 2. måned. Foruden fællesmøder med den administrative styregruppe er det oplagt, at projektgruppen selv holder interne ugentlige statusmøder for at tilrettelægge den konkrete indsats for projektets igangværende kvinder samt sikre den løbende sparring og koordinering.

TVÆRORGANISATORISK FORMIDLING

Ledelsen spiller en vigtig rolle i forhold til at sikre sammenhæng mellem indsatsen, projektmedarbejderen og evt. andre kommunale afdelinger. Hvis indsatsen foregår i samarbejde mellem en lokal indsats og fx kommunen anbefales det, at ledelsen har fokus på at tydeliggøre indsatsens arbejdsmetoder og målsætninger for de kommunale medarbejdere på rådhuset samt sikre snitflader i arbejdsgange mellem rådhus og den lokale indsats.

UDSTATIONERING AF MEDARBEJDER

Bygger arbejdet med målgruppen på et samarbejde mellem kommune og boligsocialt projekt er det vigtigt, at den udstationerede medarbejder har fokus på tidligt i processen at opnå et grundigt kendskab til begge samarbejdsparters sagsgange, arbejdsmetoder og kultur samt sikre opdateret viden om aktuelle tiltag for at sikre den lettest mulige kommunikation og arbejdsgang.

Samtidig er det væsentligt at overveje, hvordan den udstationerede medarbejder kan opnå og bibeholde en god og kontinuerlig kontakt til både eksisterende og nye kommunale eller boligsociale kollegaer. Medarbejderen kan her med fordel opdele arbejdsugen, så arbejdet tager fysisk plads i begge regi.

ANBEFALINGER TIL EVALUERING AF INDSATSEN

Som grundlag for indsatsen anbefales det ved opstart at udarbejde et evalueringsdesign og en evalueringsplan, der detaljeret beskriver, hvorledes indsamling og behandling af data vil foregå.

For løbende og konsekvent at kunne evaluere på de enkelte tilbud i indsatsen og kvindernes overordnede udvikling er det anbefalelsesværdigt, at man tidligt i indsatsen udvikler et eller flere evalueringsredskaber fx i form af:

PROGRESSIONSKEMAER

Der udformes med fokus på faglige, personlige, og sociale kategorier med fokus på diverse parametre såsom udvikling i forhold til sundhedsforståelse, dansk kundskaber osv.

Progressionsskemaerne udfyldes med jævne mellemrum af projektmedarbejderen og inkluderer en præcis vejledning til, hvordan vurderingerne skal foretages, så de udføres konsekvent, uanset om der er

flere medarbejdere, som fortager evalueringerne.

INTERVIEWBASERET KVALITATIV ANALYSE

Det er yderst gavnligt at evaluere indsatsen fx via kvalitative interviews med deltagere, medarbejdere og samarbejdsaktører.

KVANTITATIV INDSATS- KONTROLGRUPPE ANALYSE

Til at kunne undersøge, om der er en sammenhæng mellem deltagernes resultater og deltagelse i indsatsen fungerer det godt at opsøge en sammenlignelig kontrolgruppe for derigennem at kunne gennemføre en indsats-kontrolgruppe-undersøgelse. Anbefalingen er at opsøge og sammenligne med en kontrolgruppe af ægtefælle-forsørgede kvinder, som ikke har modtaget en indsats. Kontrolgruppen skal så vidt mulig ligne deltagergruppen i forhold til opholdstid i Danmark, alder og oprindelsesområde.

RESSOURCEKATEGORIER

For at kunne tydeliggøre bredden af profiler, der udgør målgruppen anbefales det også, at projektet opdeler deltagerne i ressource-kategorier.

Ressourcekategorierne kan eksempelvis inddeles med fokus på kendskab til det danske samfund, dansk arbejdskultur, dansksprogniveau mm.

Vigtigt er, at kategorierne ikke bliver "stigmatiserende", men virker som et internt redskab til at skabe overblik over, hvor stor andel af deltagergruppen, som er svært udfordret på de anførte parametre modsat andelen, som har flere ressourcer i denne sammenhæng.

Hvor progressionsmålingerne har fokus på kvindernes progressioner og brug af projektets forskellige tilbud over en længere tidshorisont med kontinuerlige nedslagspunkter, har kategoriseringerne et andet formål. De anvendes kun internt i projektet til dagligt at kunne vurdere og drøfte, hvad der kendetegner den enkelte deltagers umiddelbare forhold til emner såsom familie, sundhed, arbejdsmotivation, kendskab til dansk arbejdskultur, uddannelsesniveau samt sproglig- og samfundsmæssig forståelse.

Som resultat af de som oftest komplekse forhold, som kendetegner den enkelte deltager, giver ressource-

kategorierne i det daglige arbejde muligheden for at kunne simplificere og formidle, hvor udfordret den enkelte deltagers profil er sammenlignet med den øvrige deltagergruppe. Det er med inddelingerne også lettere for medarbejderne at sammensætte hold, tilpasse materialer samt aktiviteter til den enkelte gruppering og deltager.

ANBEFALINGER TIL FORANKRING AF INDSATSEN

For at styrke forankringen af indsatsen er det fra opstarten vigtigt med et tydeligt samarbejdsgrundlag imellem de involverede samarbejdsaktører og at der sikres en let og prioriteret kommunikationsgang.

Det anbefales at have opmærksomheden på at indføre tydelige skriftlige samarbejds-aftaler med henblik på gensidige forpligtelser, opgavehåndtering, kommunikationsflow mv. mellem de involverede parter. Ligeledes anbefales det at nedfælde klare retningslinjer for, hvilke

handlinger, der skal iværksættes, hvis de indgåede aftaler viser sig ikke at kunne indfries, således at der vedvarende tages ansvar for forankringsstrategierne.

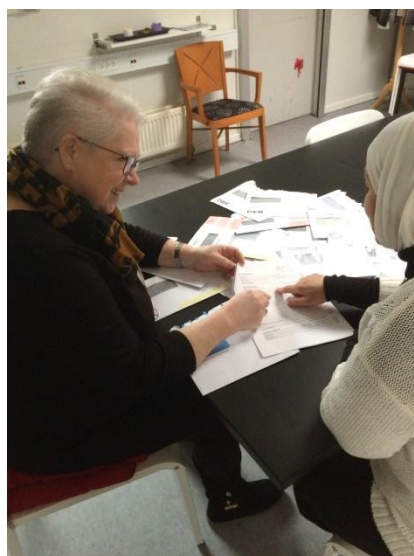
For at sikre gode betingelser for en evt. forankring af indsatsen er det væsentligt, at de ledende aktører løbende har forankring på dagsordenen – og særligt op mod indsatsens afslutning. For at sikre en god overlevering af projektets resultater og en vurdering af, hvorvidt indsatsen skal forankres med fokus på både målgruppe, aktiviteter og metoder er det vigtigt, at der tages klart og løbende stilling til, hvorvidt en fast indsats vil være meningsfyldt og i så fald, hvad dette vil kræve af handlinger forud for.

Ønskes indsatsens metoder/aktiviteter forankret med fokus på en udvidet målgruppe, er det essentielt at drøfte, hvordan erfaringerne fra indsatsen kan 'oversættes' og anvendes også til andre målgrupper. Som oplagte "udvidelser" af målgruppen kan fx peges på flygtninge, fleksjobbere, sygedagpenge-modtagere og de mest

ressourcesvage kontanthjælps-modtagere.

Foruden de strategiske overvejelser om forankring anbefales det, at indsatsen sørger for at sikre erfaringsudveksling og vidensdeling vedr. projektets erfaringer. På den måde sikres som minimum en videreformidling af projektets metoder, resultater og læringspointer til andre relevante aktører, som kan finde inspiration heri.

GOD FORNØJELSE MED INDSATSEN RETTET MOD ÆGTEFÆLLEFORSØRGEDE NYDANSKE KVINDER.

For henvendelse vedrørende faglige spørgsmål om projektet kontakt: Hanne Sanderhoff Degn (hsd@bo-vest.dk)
For henvendelse vedrørende økonomi og organisering kontakt Johnny Tvarnø (jtv@greve.dk)
For mere info om Greve Nord projektet: www.grevenord.dk